

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 014359 11 U
Sarajevo, 07.06.2013. godine

Kantonalni sud u Sarajevu, sudija Hadžić Nedžida u upravnom sporu tužioca Udruženje građana „ Borba protiv korupcije - Transparency Internacional Bosne i Hercegovine „ Banja Luka , ulica Gajeva broj 2, zastupanog po zakonskom zastupniku direktoru Đikić Emiru i po punomoćniku advokatu

protiv tuženog Kantonalno tužilaštvo

Kantona Sarajevo, radi poništenja rješenja broj : A-I-114/11-II od 16.12.2011. godine, u predmetu zahtjeva za pristup informacijama, dana 07.06.2013. godine, donio je :

PRESUDA

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog broj i datum kao u uvodu, odbijen je kao neosnovan prigovor tužioca izjavljen protiv rješenja tuženog broj : A-I-114/11 od 23.11.2011. godine, kojim je djelimično udovoljeno zahtjevu tužioca za pristup informacijama, te stavom 2. dispozitiva navedenog prvostepenog rješenja, utvrđeno da se tužiocu dostavlja statističko-analički podatak predmeta broj : T 09 0 KT 0012290 09 . Stavom 4. dispozitiva navedenog rješenja, utvrđeno je da se u preostalom dijelu zahtjevu tužioca ne može udovoljiti iz razloga nemogućnosti postupanja u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj :32/01), odnosno zbog zaštite donošenja odluka u javnom organu.

Tužbom od 30.12.2011.godine, tužilac je pokrenuo upravni spor protiv tuženog, u kome navodi da je u konkretnom slučaju u dijelu kojim nije udovoljeno njegovom zahtjevu za pristup informacijama tuženog, izostalo ispitivanje javnog interesa na propisan način, u skladu sa članom 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine. Smatra da su se svi lični podaci iz tražene evidencije, koji predstavljaju prepreku za saopštavanje , mogli učiniti anonimnim, na način da se ti podaci, na osnovu kojih je moguće utvrditi identitet lica zacrtaju ili izbrišu. Predlaže da se poništi rješenje tuženog broj : A-I-114/11-II od 16.12.2011. godine.

Tuženi u odgovoru na tužbu navodi su tužbeni navodi neosnovani i da je u postupku rješavanje po zahtjevu tužioca , odnosno po tužbi istog protiv osporenog rješenja od 16.12.2011. godine, postupljeno u skladu sa odredbama člana 6., 7., 8. i 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj :32/01). Smatra da su detaljno obrazloženi razlozi , kako u prvostepenom , tako i u osporenom rješenju, zbog čega se u preostalom dijelu zahtjeva ne može udovoljiti . Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana

Zakonitost osporenog upravnog akta sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredaba člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05) i odlučio kao u dispozitivu iz slijedećih razloga:

Kako iz spisa u predmetu proizilazi, tužilac je dana 10.11.2011. godine, dostavio Kantonalnom tužilaštvu Kantona Sarajevo zahtjev za pristup informacijama u kome traži „ datum donošenja naredbe o sprovođenju istrage protiv Direktora Fonda za povratak BiH, opis djela iz koga proizilaze zakonske obilježja krivičnog djela, zakonski naziv krivičnog djela i okolnosti koje potvrđuju osnovne sumnje za sprovođenje istrage i postojeće dokaze „ . U postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog rješenja, izvršen je uvid u predmet T 09 0 KT oo12290 09 , te je prvostepenim rješenjem od 23.11.2011. godine, utvrđeno da se predmet nalazi u istražnoj fazi postupka , ali da ne postoje smetnje u pogledu saopštavanja statističko – analitičkih podataka iz tog predmeta , te da se u tom dijelu zahtjevu tužioca može udovoljiti. U pogledu preostalog dijela zahtjeva, zbog činjenice da se predmet nalazi u istražnoj fazi postupka , odnosno s obzirom da nije donesena konačna odluka Tužilaštva i da je zbog zaštite donošenja odluke u javnom organu, pozivom na odredbe člana 6. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, odlučeno da se zahtjevu u tom dijelu ne može udovoljiti. Rješavajući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 23.11.2011. godine, tuženi je isto ocijenio kao pravilno i u skladu sa zakonom, te je osporenim rješenjem žalbu odbio kao neosnovanu.

Neosnovani su navodi tužioca da je pobijano rješenje doneseno suprotno proceduri propisanoj u članu 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, budući da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog i prvostepenog rješenja, prilikom utvrđivanja da li tražena informacija predstavlja izuzetak u smislu člana 6. stav 3. navedenog Zakona, uzeta u obzir svaka korist i šteta koja može proizići od saopćavanja informacija, te s obzirom na činjenicu da se u konkretnom slučaju radi o krivičnom predmetu koji se nalazi u fazi istrage , a u kojoj je potrebno poduzeti dalje istražne radnje u svrhu donošenja konačne odluke Tužilaštva, to je uzimajući u obzir sve navedeno, a radi zaštite donošenja odluka u javnom organu, pravilno ocijenjeno da se zahtjevu tužioca u dijelu koji se odnosi na potvrđivanje osnovane sumnje, dokaze , kao i opis iz koga proizilaze zakonska obilježja, ne može udovoljiti.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je ocijenio da tužbeni navodi nisu osnovani i da nisu mogli uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, te da osporenim i prvostepenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužioca, pa je u skladu sa odredbama člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

